

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Magdalena Łukaszewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Anita Topa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 grudnia 2022 roku

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

o r z e k a:

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 2853,83 zł (dwa tysiące osiemset pięćdziesiąt trzy złote 83/100 groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.12.2021r. do dnia zapłaty.

II. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 297,03 zł (dwieście dziewięćdziesiąt siedem złotych 3/100 grosze).

III. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 2617 zł (dwa tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wytoczyła powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 2 853,83 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 3 grudnia 2021 roku do dnia zapłaty, tytułem brakującej części odszkodowania. Nadto powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 26 lipca 2021 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki S. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność M. S.. Sprawca szkody posiadał polisę OC w pozwanym zakładzie ubezpieczeń, któremu poszkodowany zgłosił szkodę. W dniu 3 sierpnia 2021 roku poszkodowany zlecił naprawę pojazdu warsztatowi W. (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością po uprzednim sporządzeniu przez ten warsztat kalkulacji kosztów naprawy pojazdu. Warsztat zgodnie z treścią zlecenia naprawy sporządził kalkulację naprawy, którą przedłożył pozwanemu zakładowi ubezpieczeń. Pozwany zweryfikował przedłożoną mu kalkulację naprawy. Warsztat wykonując naprawę pojazdu nie uwzględnił zastosowanych przez pozwanego potrąceń jako niezgodnych z treścią zlecenia naprawy. Zdaniem warsztatu, naprawa powinna być w całości wykonana według zakresu i kosztów uwzględnionych w sporządzonej przez niego kalkulacji naprawy. W oparciu o

tą kalkulację, za wykonaną usługę warsztat wystawił fakturę VAT opiewającą na kwotę 10 343,48 zł. Ubezpieczyciel przyznał odszkodowanie za przedmiotową szkodę w łącznej kwocie 7 489,65 zł.

Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 3 sierpnia 2021 roku, wszelkie roszczenia i uprawnienia względem pozwanego z tytułu przedmiotowej szkody nabyła W. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, która z kolei w dniu 18 listopada 2021 roku zawarła z powódką umowę przelewu przedmiotowej wierzytelności. Powódka wezwała pozwanego do zapłaty brakującej części odszkodowania w kwocie 2 853,83 złotych. Wezwanie pozostało bezskuteczne.

Wydanym w niniejszej sprawie w dniu 18 stycznia 2022 roku nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, Sąd Rejonowy w Pieszku nakazał pozwanemu, aby w terminie dwóch tygodni zapłacił na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania (k. 19).

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając do w całości. Wniósł o oddalenie powództwa i o zasądzenie na jego rzecz od powódki kosztów procesu według norm przepisanych.

W ocenie pozwanego, wypłacone dotąd odszkodowanie kompensuje rzeczywistą szkodę poniesioną przez poszkodowanego. Wypłacona kwota odszkodowania w wysokości 7 489,65 zł była w pełni wystarczająca na pokrycie kosztów naprawy pojazdu w warsztacie współpracującym z pozwanym. Pozwany podniósł, że ubezpieczyciel nie jest zobowiązany do pokrycia kosztów najwyższych, a jedynie realnych kosztów naprawy. Dodał, że poszkodowany był przez niego poinformowany o możliwości naprawy samochodu w jednym z warsztatów zrzeszonych w sieci naprawczej (...) S.A. i rozliczeniem kosztów naprawy w formie bezgotówkowej z udzieleniem gwarancji jakości wykonanej naprawy. Jednocześnie zastrzeżono, że w przypadku podjęcia naprawy w warsztacie innym, niż wskazany przez pozwanego, wysokość kosztów naprawy będzie zaakceptowana przez pozwanego tylko do kwoty kosztów naprawy w warsztacie sieci naprawczej (...) S.A.

Zdaniem pozwanego, warsztat naprawczy rażąco zawyżył koszt roboczogodziny oraz ceny części zamiennych, tymczasem ubezpieczyciel nie jest zobowiązany do pokrycia kosztów najwyższych, a jedynie realnych kosztów naprawy. Przepisy zobowiązują poszkodowanych do podjęcia najbardziej ekonomicznych rozwiązań mieszczących się w definicji normalnych następstw szkody. Zbyteczne, bezzasadne zwiększanie rozmiarów szkody oznacza przyczynienie się do zwiększenia szkody, za co ubezpieczyciel odpowiedzialności nie ponosi.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 26 lipca 2021 roku w Jaśkowie, gmina P., miała miejsce kolizja drogową, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki S. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność M. S.. W pojeździe tym uszkodzeniu uległa lampa tylna prawa, zderzak tylny, błotnik tylny prawy, koło tylne prawe.

W dacie powyższego zdarzenia sprawca szkody objęty był ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W..

(okoliczności bezsporne)

W dniu 30 lipca 2021 roku M. S. zawiadomił o szkodzie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W..

W dniu 3 sierpnia 2021 roku M. S. zlecił wykonanie naprawy pojazdu autoryzowanemu warsztatowi - W. (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w E. - w zakresie obejmującym wszystkie uszkodzenia powstałe w wyniku zdarzenia z 26 lipca 2021 roku, stwierdzone przez ubezpieczyciela lub niezależnego rzeczoznawcę w protokole uszkodzeń. Zgodnie z umową, naprawa miała zostać wykonana z uwzględnieniem stawki 220 zł netto za roboczogodzinę prac blacharsko-mechanicznych oraz stawki 230 zł netto za roboczogodzinę prac lakierniczych.

Warsztat sporządził kalkulację naprawy, którą przedłożył ubezpieczycielowi sprawcy szkody, a następnie w oparciu o tą kalkulację wykonał naprawę pojazdu i na tą okoliczność wystawił fakturę VAT opiewającą na kwotę 10 343,48 zł, którą przedłożył ubezpieczycielowi.

Ubezpieczyciel wszczął postępowanie likwidacyjne szkody, uznał swoją odpowiedzialność oraz przyznał i wypłacił odszkodowanie za przedmiotową szkodę w łącznej kwocie 7 489,65 zł, przyjmując stawkę 49 zł netto za roboczogodzinę prac naprawczych, stosując potrącenia na materiale lakierniczym i korekty cen części zamiennych.

(okoliczności bezsporne, dowód: umowa zlecenia naprawy pojazdu k. 12; zeznania świadków M. S. k. 65v-66; znajdujące się w aktach szkody utrwalonych na płycie CD k. 39: druk zgłoszenia szkody w pojeździe, kalkulacja naprawy sporządzona przez warsztat; faktura VAT, dokumentacja fotograficzna dot. uszkodzeń w pojeździe, protokół z oględzin pojazdu, decyzje o przyznaniu i wypłacie odszkodowania)

W dniu 3 sierpnia 2021 roku M. S. zawarł umowę przelewu wierzytelności z W. (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w E., na mocy której przelał na rzecz w/w spółki swoją wierzytelność względem (...) S.A. z tytułu odszkodowania za szkodę komunikacyjną w pojeździe marki S. (...) o nr rej. (...) powstałą w dniu 26 lipca 2021 roku.

Następnie, w dniu 18 listopada 2021 roku, W. (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w E. przelała powyższą wierzytelność na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G..

(dowód: umowy cesji k. 13-15)

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. wezwała (...) Zakład (...) do zapłaty w terminie 30 dni brakującej części odszkodowania. Wezwanie pozostało bezskuteczne.

(okoliczności bezsporne)

W drugim półroczu 2019 roku stawka za roboczogodzinę prac naprawczych w autoryzowanych warsztatach znajdujących się w E. i powiecie (...) (tak jak warsztat (...) Sp. z o.o., który dokonał naprawy przedmiotowego pojazdu) wynosiła: od 140 zł do 220 zł netto za roboczogodzinę prac blacharsko-mechanicznych i od 140 zł do 240 zł netto za roboczogodzinę prac lakierniczych.

Stawka 49 zł netto za roboczogodzinę jest niespotykana i całkowicie odbiega od realiów rynkowych. Zastosowanie zaniżonej stawki naprawczej, uwzględnienie nieuzasadnionych potrąceń materiału lakierniczego i przyjęcie bezpodstawnych korekt części zamiennych, uniemożliwia miarodajne określenie kosztów przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody.

(dowód: opinia biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego F. G. (1) sporządzona na zlecenie Sądu Rejonowego w Sopocie w sprawie I C 462/20 k. 118-121; opinia biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej i wyceny kosztów napraw pojazdów M. P. k. 75-100)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

W świetle art. 34 ust. 1 i art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.), odpowiedzialnością ubezpieczyciela co do zasady rządzą reguły dotyczące odpowiedzialności odszkodowawczej posiadacza pojazdu lub kierującego pojazdem, w tym ogólne przepisy o wynagrodzeniu szkody (zwłaszcza art. 361-363 k.c.), z tą jednak istotną różnicą, że w ramach odpowiedzialności z ubezpieczenia

odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych wyłącznym sposobem naprawienia szkody jest odszkodowanie pieniężne.

Przywrócenie stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu wiąże się z reguły z koniecznością wymiany niektórych jego elementów, które uległy zniszczeniu. Ze względu na okoliczność, że niejednokrotnie części pojazdu, uszkodzonego w trakcie zdarzenia wyrządzającego szkodę, były eksploatowane już przez określony czas, dłuższy lub krótszy, powstaje kwestia, na czym ma polegać przywrócenie do stanu sprzed wyrządzenia szkody. W szczególności, czy przywrócenie do stanu poprzedniego uzasadnia użycie nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu.

Zagadnienie to było przedmiotem rozpoznania, na wniosek Rzecznika Ubezpieczonych, przez skład powiększony Sądu Najwyższego, który uchwałą z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie III CZP 80/11 rozstrzygnął, że zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi.

Sąd Najwyższy uznał w wyniku wykładni art. 361 § 2 i art. 363 § 2 k.c., że ubezpieczyciel, w ramach umowy o odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, powinien ustalić odszkodowanie w kwocie, która zapewnia przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę jako całości. Przywrócenie do takiego stanu oznacza, że pojazd ma być sprawny technicznie i zapewnić poszkodowanemu komfort jazdy w takim stopniu jak przed zdarzeniem. Jeżeli w tym celu należy wymienić uszkodzoną część, to niewątpliwie jest to normalne następstwo działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła, w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. Zakładając, że nie da się jej naprawić w taki sposób, aby przywrócić ją do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę, część ta musi zostać zastąpiona inną nową częścią. W takiej sytuacji zakład ubezpieczeń powinien ustalić wysokość odszkodowania z uwzględnieniem cen części nowych, skoro bowiem chodzi o przywrócenie do stanu poprzedniego pojazdu jako całości, to nie ma, co do zasady znaczenia, że w miejsce części starych wmontowano części nowe. W szczególności nie ma żadnych podstaw prawnych, aby zawsze odrębnie oceniać wartość części i jeżeli części stare były już w chwili wypadku częściowo zużyte, z tego powodu obniżać należne odszkodowanie za przywrócenie do stanu poprzedniego całego pojazdu.

Kwestia odpowiedzialności pozwanego za szkodę powstałą w pojeździe marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) była bezsporna, podobnie jak zakres uszkodzeń powstałych w tym pojeździe na skutek zdarzenia z 26 lipca 2021 roku.

Spór koncentrował się na ustaleniu kosztów naprawy przedmiotowego pojazdu, w tym aktualnej stawki za roboczogodzinę prac blacharsko-mechanicznych i prac lakierniczych stosowanej w zakładach naprawczych w regionie w 2021 roku oraz cen rynkowych części zamiennych nowych oryginalnych na dzień szkody i w konsekwencji na ustaleniu wysokości należnego powodce odszkodowania

Powołany na wniosek strony powodowej biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej i kosztów napraw pojazdów, M. P., w sporządzonej na piśmie opinii stwierdził jednoznacznie, że przyjęta w kalkulacji naprawy sporządzonej przez pozwanego stawka 49 złotych netto za roboczogodzinę jest niespotykana i całkowicie odbiega od realiów rynkowych, a jej uwzględnienie nie odzwierciedla realnych kosztów przeprowadzenia naprawy pojazdu zgodnie z zaleceniami technologicznymi, a jedynie gwarantuje niepełnowartościowe usprawnienie pojazdu.

Biegły stwierdził, że zastosowanie zaniżonej stawki naprawczej, uwzględnienie nieuzasadnionych potrąceń materiału lakierniczego bądź przyjęcie bezpodstawnych korekt cen części zamiennych uniemożliwia miarodajne określenie kosztów przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Dodał, że w niniejszej sprawie ustalając szacunkowy koszt przywrócenia przedmiotowego pojazdu do stanu sprzed szkody, należało przyjąć oryginalne części „O” podlegające wymianie, albowiem z akt postępowania likwidacyjnego szkody nie wynika, jakoby elementy uszkodzone w zdarzeniu z 26 lipca 2021 roku były nieoryginalnego pochodzenia.

Biegły zaznaczył, że naprawa szkody komunikacyjnej z tytułu OC realizowana za pomocą wypłaty odszkodowania, nie powinna mieć na celu jedynie uzyskania jakiegokolwiek sprawności technicznej i możliwości dalszego użytkowania pojazdu. Istotnym celem powinno być przywrócenie takiego stanu pojazdu, który w możliwie najbardziej porównywalny sposób będzie zbliżony ze stanem sprzed powstania szkody, zapewniającym bezpieczeństwo, niezawodność, sprawność, trwałość, wygląd. Oryginalne nowe części jakości „O” posiadają gwarancję, zapewniają wysoką jakość, a także idealne dopasowanie do modelu, rocznika i wariantu pojazdu. Użycie nowych oryginalnych części nie ma przy tym wpływu na podwyższenie wartości rynkowej pojazdu. Natomiast przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody przy użyciu części alternatywnych może mieć miejsce tylko w sytuacjach, w których stwierdzono zamontowanie części nieoryginalnych. Zastosowanie części nieoryginalnych wiąże się z ryzykiem, że ich cechy techniczne oraz trwałość będą niższe w porównaniu do oryginalnych, jakie przewidział producent pojazdu. Części zamienne nieoryginalne nie są poddawane takim reżimom technologicznym oraz kryteriom kontroli jakości jak w przypadku części oryginalnych. Technologiczny proces produkcji części alternatywnych oraz zastosowane materiały nie odpowiadają warunkom stawianym przez producenta pojazdu. Zdaniem biegłego, kosztorys z wykorzystaniem tylko i wyłącznie oryginalnych części producenta pojazdu daje pełnowartościową wycenę kosztów naprawy pozwalającą w najwyższym stopniu na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody.

Sąd Rejonowy w pełni podzielił opinię biegłego M. P. w powyższym zakresie.

W swojej opinii biegły M. P. ustalił, że stosowana w 2021 roku w serwisach naprawczych prosperujących na rynku lokalnym (G., E., P., M., L., B., K., K.) stawka za roboczogodzinę prac mechaniczno-blacharskich i prac lakierniczych wynosiła od 70 zł do 160 zł netto. Zarzuty w tym zakresie do opinii biegłego wniosła powódka podnosząc, że ustalone przez biegłego stawki niemiernodajne, zaniżone i występują jedynie w serwisach nieautoryzowanych lub tych, które posiadają umowy o współpracę z ubezpieczycielem. Jednocześnie powódka przedłożyła pisemną opinię biegłego sądownego F. G. (1) - sporządzoną na zlecenie Sądu Rejonowego w Sopocie na potrzeby toczącej się przed tamtejszym Sądem sprawy I C 462/20 - w której biegły ten ustalił, że stawka za roboczogodzinę prac naprawczych w autoryzowanych warsztatach prosperujących w E. (czyli tak jak warsztat W. (...)Sp. z o.o., który na zlecenie poszkodowanego dokonał naprawy przedmiotowego pojazdu) wynosiła w drugim półroczu 2019 roku: od 140 zł do 220 zł netto za roboczogodzinę prac blacharsko-mechanicznych i od 140 zł do 240 zł netto za roboczogodzinę prac lakierniczych.

W oparciu o przepis art. 278¹ k.p.c., Sąd uznał ww. opinię biegłego F. G. (1) za dowód w niniejszej sprawie.

Zauważyć należy, że zarówno biegły M. P., jak i biegły F. G. (1) zakresem swoich ustaleń objęli: (...) Sp. z o.o., (...) serwis (...) sp.j. oraz (...) serwis (...), a ustalone przez biegłego M. P. stawki mimo, iż dotyczą 2021 roku, są takie same bądź niższe od stawek ustalonych przez biegłego F. G. (1) obowiązujących w 2019 roku, co jest trudne do zaakceptowania zważywszy na wpływ czasu i powodowany tym wzrost cen.

Ustalone przez biegłego F. G. (1) stawki za roboczogodzinę prac naprawczych dotyczyły II półrocza 2019 roku, tymczasem naprawa przedmiotowego pojazdu marki S. (...) dokonana była w drugim półroczu 2021 roku, a więc dwa lat później, przy stawce 220 zł /230 zł netto za roboczogodzinę, czyli stawce wyższej jedynie o około 13% od najwyższej stawki obowiązującej w II półroczu 2019 roku w autoryzowanym warsztacie prosperującym w E..

Wobec powyższego, mając na uwadze, iż przedmiotowa sprawa rozpoznawana była w trybie uproszczonym, posilkując się przepisem art. 505⁽⁶⁾ § 3 k.p.c. Sąd uznał, że przyjęta w umowie zlecenia naprawy zawartej pomiędzy poszkodowanym, a W. (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w E. stawka 220 zł /230 zł netto mieści się w zakresie stawek rynkowych.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania przesłuchanego w sprawie świadka M. S., albowiem były jasne, logiczne i rzeczowe.

Należy podnieść, iż poszkodowany nie miał obowiązku skorzystania z oferty pozwanego ubezpieczyciela i dokonania naprawy w warsztacie współpracującym z pozwanym. Poszkodowany nie ma obowiązku poszukiwania warsztatu oferującego usługi najtańsze. Poszkodowanemu przysługuje wybór odpowiedniego warsztatu naprawczego, któremu powierzy on dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu. W praktyce będą to zazwyczaj autoryzowane warsztaty naprawcze związane z określoną marką samochodu i prowadzące obsługę serwisową pojazdu. Wybierając takie warsztaty, poszkodowany może się kierować m.in. ich fachowością, rzetelnością technicznej obsługi i poziomem prac naprawczych oraz określonymi niekiedy profitami połączonymi ze stałą obsługą serwisową. Co więcej, wybranemu warsztatowi naprawczemu poszkodowany mógłby powierzyć naprawę kompleksową, jeżeli obejmowałaby ona kilka różnych fragmentów uszkodzonego pojazdu (tak, m.in. uchwała Sądu Najwyższego z 13.06.2003r., III CZP 32/03, Legalis). W interesie poszkodowanego leży przede wszystkim naprawa umożliwiająca przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, a niezbędnymi kosztami naprawy są koszty wynikające ze stawek obowiązujących w warsztacie, któremu powierzył on wykonanie naprawy.

Reasumując, w oparciu o ustalenia ww. biegłych i na podstawie powołanych wyżej przepisów oraz art. 481 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124 poz. 1152 z późn. zm.), mając na uwadze kwotę wypłaconą dotychczas przez pozwanego, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki dochodzoną pozwem kwotę 2 853,83 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.12.2021r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł według norm przepisanych w oparciu o przepis § 2 pkt 3) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r., poz. 1804 z późn. zm.) i art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 17 zł tytułem zwrotu opłaty od udzielonego pełnomocnictwa, kwota 200 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu i kwota 1500 zł tytułem zwrotu zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego. Łącznie 2 617 złotych.

Koszt opinii powołanego w sprawie biegłego M. P. wyniósł 1 797,03 złotych i do wysokości 1 500 złotych został pokryty z zaliczki wpłaconej przez powódkę, zaś do kwoty 297,03 zł tymczasowo pokryty został ze środków budżetowych Skarbu Państwa. Dlatego mając na uwadze wynik procesu, na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Pieszku ww. kwotę 297,03 złotych.